

Міністерство освіти і науки України
Вищий навчальний заклад «Відкритий міжнародний
університет розвитку людини «Україна»
Полтавський інститут економіки і права

**Інноваційний потенціал та правове забезпечення
соціально-економічного розвитку України:
виклик глобального світу**

Матеріали
Міжнародної науково-
практичної конференції

м. Полтава, 19 – 20 квітня 2017 року

У трьох томах

Том I

Полтава 2017

- матеріалів кафедри теорії і методики гімнастики ЛДДФК. – Львів, 2000. – С. 27–29.
2. Мінюхіна Н. Лікувальна гімнастика для корекції постави у дітей / Н. Мінюхіна // Здоров'я та фізична культура. – 2006. – № 2. – С. 3–6.
 3. Прихода І. В. Принципи профілактики та комплексного лікування дітей з порушеннями постави та сколіозом / І. В. Прихода // Основи здоров'я та фізична культура. – 2007. – № 5. – С. 18–20.

Беседа Наталія Анатоліївна,
к. пед. н., старший викладач кафедри
фізичного виховання, спорту та здоров'я людини,
Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка

ДОСЛІДЖЕННЯ ЗАКОНОМІРНОСТЕЙ СПРИЙНЯТТЯ ЧАСУ МАЙБУТНІМИ ФАХІВЦЯМИ З ФІЗИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ

Вступ. У контексті глобалізаційних змін в освітньо-науковому просторі нашої країни перед вищою школою постає низка викликів, що передбачає підвищення якості професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичної реабілітації. Це, у свою чергу, потребує формування високого рівня професійних компетентностей у студентів, а також розвитку в них умотивованості до особистісного і професійного зростання.

Значний внесок у вивчення досліджуваної проблеми здійснили І. Павлов, С. Рубінштейн, О. Леонтєв, Б. Цуканов, П. Фресс та ін., праці яких присвячені дослідженню нейрофізіологічних механізмів відчуття і сприйняття. У наукових висновках С. Максименка, Б. Ананьєва, І. Беха, Л. Виготського та ін. доведено, що індивідуальні особливості психіки кожної людини визначаються просторово-часовою організацією функціонування її мозку. Окремі аспекти сприйняття часу стали предметом досліджень Є. Головахи [5], З. Кіреєвої [6], В. Ковальова та ін. На особливий інтерес заслуговують результати досліджень Л. Кубліцкене, Ю. Клименко, у яких часовий компонент виокремлено як основний в організації діяльності фахівця. На думку багатьох дослідників [3; 4; 6], остаточно формування здатності об'єктивно сприймати час відбувається у віці 18 – 20 років.

Узагальнюючи теоретичні і практичні напрацювання, слід зазначити, що водночас недостатньо дослідженою залишається проблема вивчення особливостей сприйняття часу в майбутніх фахівців з фізичної реабілітації у процесі їх професійної підготовки.

З огляду на актуальність досліджуваної проблеми та її недостатню розробленість **метою** дослідження є визначення психологічних особливостей сприйняття часу в майбутніх фахівців з фізичної реабілітації.

Результати дослідження. Для реалізації означеної мети застосовано методiku дослідження сприйняття коротких інтервалів часу [4], що дає можливість оцінити відчуття часу на основі вимірювання часових проміжків тривалістю 15, 30, 60 с.

Незаперечним є той факт, що час є мірою життя людини і регулятором її поведінки, адже динаміка поведінкового акту розгортається в часовому режимі. З огляду на це однією з головних вимог до професійної компетенції фахівця з фізичної реабілітації є вміння раціонально розподіляти свій робочий час. Підкреслимо, що адекватне сприйняття часу зумовлює самоорганізацію і регуляцію діяльності людини.

Зазначимо, що уявлення про об'єкти формується послідовно, і для того, щоб ці уявлення ставали предметними, вони мають бути відповідним чином організовані. Формальною передумовою такої необхідної послідовної організації і є час. Таким чином, формування відчуття часу і раціональне його використання є важливою умовою професійного зростання фахівця з фізичної реабілітації.

Методика дослідження сприйняття коротких інтервалів часу проводилася упродовж 2014 – 2015 рр. зі студентами напряму підготовки 6.010203 – «Здоров'я людини» гуманітарного факультету Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка. Залучено 96 студентів віком 19 – 21 рік, з них 58 юнаків і 38 дівчат.

Аналіз результатів дослідження вказує на те, що 27,8% недооцінюють час, 21,5% – переоцінюють, а точно сприймають визначені інтервали часу 50,7% студентів.

Слід зазначити, що більшість студентів третього курсу схильні переоцінювати інтервали часу тривалістю 15 і 30 с, а 60-секундний інтервал недооцінюють. Високою точністю оцінювання досліджуваних часових проміжків вирізняються студенти четвертого курсу.

Заслугове на увагу той факт, що заповнений безглуздою інформацією часовий інтервал респондентам здавався тривалішим порівняно з незаповненим, тобто час недооцінювався. Водночас короткотривалими сприймалися проміжки часу, наповнені смисловою інформацією. У цьому випадку час переоцінюється, оскільки потребує від студента концентрації уваги і додаткових вольових зусиль.

З огляду на це маємо підстави вважати, що на сприйняття часу значно впливають такі чинники:

- актуальний психоемоційний стан;
- вік;
- інформаційне наповнення часового проміжку;
- розвиток самоконтролю;
- усвідомлення цінності часу для майбутньої професійної діяльності.

Висновки. На основі результатів емпіричного дослідження маємо підстави вважати, що у процесі професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичної реабілітації виявлено певні відмінності у сприйятті часу студентами різних вікових груп. Інтерпретація одержаних результатів вказує також на поєднання особистісної та професійної спрямованості, що є важливою умовою для саморозвитку особистості фахівця.

Список використаних джерел:

1. Пашукова Т.І. Практикум із загальної психології / Т.І. Пашукова, А.І. Допіра, Г.В. Дьяков; за ред. Т.І. Пашукової. – К. : Знання, 2006. – 203 с.
2. Практикум із загальної психології : навч. посіб. / Т. М. Зелінська, І. М. Михайлова. — К. : Каравела, 2010. – 272 с.
3. Загальна психологія : навч. посіб. / [О. П. Сергєєнкова, О. А. Столярчук, О. П. Коханова та ін.]. – К. : ЦУЛ, 2012. – 296 с.
4. Загальна психологія : практикум. / [В. Волошина, Л. Долинська, С. Ставицька та ін.]. – К. : Каравелла, 2013. – 280 с.
5. Головаха Е. И. Психологическое время личности / Е. И. Головаха, А. А. Кроник. – М. : Смысл, 2008. – 267 с.
6. Киреева З. А. Развитие сознания, детерминированного временем : моногр. / З. А. Киреева. – Одесса, 2010. – 380 с.

Блохин Виктор Николаевич,

магистр исторических наук,
старший преподаватель кафедры истории и педагогики,
Белорусская государственная сельскохозяйственная академия

ВОЗМОЖНОСТИ ПОПУЛЯРИЗАЦИИ СПОРТА СРЕДИ МОЛОДЕЖИ

Формирование и развитие физической культуры человека, как научно-практическая проблема, требует изучения ее глубинной сущности. В теории физического воспитания уже давно сформулировано положение о необходимости разработки внутренней мотивации личности к физическим занятиям. При этом решающим фактором в приобщении к физической культуре должно стать целенаправленное формирование и